

Fondacija Fond za humanitarno pravo

INFORMACIJE O PREDMETU

Predmet: *Bratunac* K Po2 br. 8/2017

Trenutna faza postupka: **Pravnosnažno okončan postupak**

Optuženi: Dalibor Maksimović	
Pripadnik Vojske Republike Srpske, VP 7296 Milići	
Optužnica	14.04.2016. godine
Krivično delo	Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142 stav 1 KZ SRJ u vezi člana 22 KZ SRJ
Prvostepena presuda	23.09.2019.
Drugostepena odluka	17.09.2020.
Kazna	Petnaest (15) godina

OPTUŽNICA

Tužilaštvo za ratne zločine Republike Srbije (TRZ) podiglo je optužnicu protiv Dalibora Maksimovića 14. aprila 2016. godine zbog izvršenja krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. KZ SRJ stav 1, u vezi člana 22 KZ SRJ.

Optužnicom je Maksimoviću stavljeno na teret da je 9. maja 1992. godine, kao pripadnik VRS VP 7296 Milići, sa još nekoliko nepoznatih pripadnika VRS, iz grupe zatočenih civila u mestu Repovac u opštini Bratunac, izdvojio tri muškarca i hicima iz vatrenog oružja ih usmrtio. Istog dana, u bratunačkom selu Glogova hicima iz automatske puške usmrtio je jednog muškarca muslimanske nacionalnosti. Istog dana, u mestu Repovac je silovao zaštićenu svedokinju „VS1“.

SUĐENJE

Početak suđenja: 29.06.2016. godine

Broj dana suđenja: 22

Broj ispitanih svedoka: 20

Fondacija Fond za humanitarno pravo

PRESUDA

Prvostepena presuda: 23.09.2019. godine

Odeljenje za ratne zločine Višeg suda u Beogradu je 23. septembra 2019. godine donelo presudu kojom je Dalibora Maksimovića oglasilo krivim i osudilo ga na kaznu zatvora od 15 (petnaest) godina.

Prema navodima presude, optuženi Maksimović je 9. maja 1992. godine, kao pripadnik VP 7296 Milići VRS sa neidentifikovanim vojnikom VRS, u mestu Repovac u opštini Bratunac, izdvojio iz grupe zatočenih civila Husu Salkića, Nezira Salkića i Omera Salkića, odveo ih u neposrednu blizinu parkiranoг šlepera, nakon čega su otvorili vatru na njih iz vatrenog oružja i lišili ih života. Nakon ovog čina, Maksimović je prišao Husi Salkiću i nožem ga preklao.

Istog dana, u mestu Glogova u opštini Bratunac, Maksimović se, s neidentifikovanim pripadnikom VRS, automobilom kretao iza autobusa preduzeća „Vihor“ iz Bratunca. Kada je autobus stao, Maksimović je izašao iz automobila i hicima iz vatrenog oružja pucao u pravcu Muje Šaćirovića koji je hteo da uđe u autobus. Od nanašenih povreda, Šaćirović je preminuo na licu mesta.

U mestu Repovac, Maksimović je istog dana sa još jednim nepoznatim vojnikom VRS, protivzakonito zatvorio svedokinje „VS1“ i „VS2“ naredivši im da uđu u motorno vozilo. Zarobljene žene odvezli su u šumu iznad Milića gde je Maksimović silovao svedokinju „VS1“. Potom, odvezao je svedokinju „VS1“ do svoje kuće u Milićima i zatvorio je u jednu sobu na spratu i više puta u toku noći silovao. Sledećeg dana Maksimović je pustio „VS1“ na slobodu.

Drugostepena presuda: 17. 09. 2020. godine – pravnosnažna presuda

Odeljenje za ratne zločine Apelacionog suda u Beogradu donelo je 17. septembra 2020. godine presudu kojom je odbilo žalbu Maksimovićeve odbrane i potvrdilo prvostepenu presudu.